

Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

MINISTEREN

Den 3. oktober 2005

J.nr.: 428-1

Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 22. september 2005 (FLF alm. del, bilag 354, spørgsmål 281) anmodet om min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 281

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 21. september 2005 fra Dansk Handel & Service vedrørende forslag til et nyt ernæringsmærke, jf. alm. del – bilag 354.”

Svar:

Formålet med at etablere et ernæringsmærke er primært at give forbrugerne et redskab i indkøbssituationen til at vælge ernæringsrigtigt, og dermed gøre det lettere for forbrugerne hurtigt at vælge de fødevarer, som ernæringsmæssigt udgør et godt valg i hverdagen, og vælge lidt mindre af de fødevarer, som bør indtages i mere begrænsede mængder. For at opnå dette har jeg fremlagt en enkel, forståelig og gennemskuelig ordning med ens kriterier for alle fødevarer, og som signalerer både positive og mindre positive ernæringsmæssige egenskaber ved en fødevarer. Jeg har som udgangspunkt ment, at forskellige kriterier for forskellige fødevarer vil give et meget broget billede og potentielt set medvirke til mere vildledning end vejledning for forbrugeren.

Jeg har dog noteret mig de indvendinger, som oplægget til en ny ernæringsmærkning er blevet mødt med, blandt andet fra detailhandlens brancheorganisationer. Jeg har på den baggrund anmodet de faglige eksperter i Danmarks Fødevarerforskning om forslag til løsning af de tekniske vanskeligheder i oplægget. I den forbindelse vil muligheden for at operere med forskellige kriterier for forskellige produktgrupper også blive undersøgt.

Uanset hvilken endelig udformning en ordning vil få er det meget vigtigt for mig, at ernæringsmærket bygger på et sagligt og fagligt forsvarligt grundlag, og at det udgør et reelt redskab for forbrugeren til at vælge de ernæringsrigtige fødevarer, men også til at vælge lidt mindre af de fødevarer, som bør indtages i begrænsede mængder. I den forbindelse har det været væsentligt for mig, at et ernæringsmærke ikke alene signalerer, at et produkt er det ”bedste valg” sammenlignet med andre produkter inden for en bestemt produktgruppe, hvis det i henhold til de generelle kostråd anbefales, at indtaget generelt bør begrænses.

Jeg undrer mig over, at detailhandlen så hurtigt har afvist mit oplæg. For at mærket skal kunne være til hjælp for forbrugeren er det selvfølgelig vigtigt, at mærket bliver anvendt på produkterne. Det er imidlertid ikke korrekt at påstå, at et dansk ernæringsmærke vil stille danske produkter i et dårligere lys end importerede produkter. Mærket er frivilligt, og vil gælde for alle fødevarer, der forhandles i danske butikker. Det er derfor i høj grad op til detailhandlen, hvorvidt mærket bliver brugt – både på danske og importerede varer. Jeg er

således ikke bekendt med, at de lande, der allerede har, eller som overvejer at indføre frivillig ernæringsmærkning, har haft særlige vanskeligheder i forhold til importerede fødevarer.

Jeg vil også gerne slå fast, at et mærke ikke skal eller kan træde i stedet for en anvendelse af næringsdeklaration på fødevarerne. Men da det er langt fra alle forbrugere, som læser næringsdeklarationerne, vil et ernæringsmærke udgøre et godt supplement til den mere nuancerede information, som findes i næringsdeklarationen. Det er fortsat min intention at arbejde for, at vi ved kommende ændringer af EU reglerne gør det obligatorisk at næringsdeklarere fødevarer.

Lars Barfoed

/Lars Korsholm